

- 5) Retten begik en retlig fejl ved at foretage en sondring mellem »dekorativ udformning« på den ene side og »analytisk betragtning« på den anden side og undlod også herved at tage hensyn til den omstændighed, at varemærker skal vurderes på grundlag af helhedsindtrykket.
- 6) Kombinationen af disse retlige fejl førte til, at Retten fastslog, at der ikke forelå fornødent særpræg til trods for, at en rigtig korrekt anvendelse af 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94, ville have ført til, at der forelå fornødent særpræg.

II. Manglende iagttagelse af pligten til at høre parten

- 7) Idet Retten i sin afgørelse undlod at tage hensyn til store dele af appellansens anbringender, tilsidesatte Retten appellansens ret til at blive hørt.

III. Tilsidesættelse af artikel 73, stk. 1, i forordning nr. 40/94 (begrundselsespligten)

- 8) Retten støttede sin dom på en antagelse om, at det ikke var godtgjort, at der foreligger udtalt individualitet ved den figur, der er genstand for varemærket, til trods for den omstændighed, at det i henhold til pligten til at søge sagen oplyst, påhviler Harmoniseringskontoret gennem fremlæggelse af sammenlignelige varemærker, der er kendt på markedet, at afkræfte figurens individualitet.
- 9) For så vidt som Retten i sin afgørelse ganske vist tog hensyn til dele af appellansens anbringender, men ikke vurderede disse eller henviste til dem, tilsidesatte Retten sin pligt til på forståelig vis at begrunde afgørelsen.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 7. marts 2011 — Staatssecretaris van Financiën mod U. Notermans-Boddenberg

(Sag C-114/11)

(2011/C 152/22)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Financiën

Sagsøgt: U. Notermans-Boddenberg

Præjudicielle spørgsmål

Er der henset til artikel 39 EF (nu artikel 45 TEUF) eller artikel 18 EF (nu artikel 21 TEUF) tale om en af fællesskabsretten omfattet situation, når en medlemsstat afgiftspålægger en i medlemsstaten bosat persons første anvendelse af sin bil på vejnettet på denne medlemsstats område, i et tilfælde, hvor

— bilen er indregistreret i en anden medlemsstat

— bilen er en del af flyttegodset tilhørende den pågældende, der under bibeholdelse af sit statsborgerskab er fraflyttet denne anden medlemsstat

— bilen efter flytningen anvendes af den pågældende på samme måde som før flytningen, dvs. til private formål og kørsel til arbejdspladsen i den medlemsstat, hvori vedkommende før havde bopæl?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Apelacyjny w Warszawie (Republikken Polen) den 2. marts 2011 — Format Urządzenia i Montaż Przemysłowe mod Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie

(Sag C-115/11)

(2011/C 152/23)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Apelacyjny w Warszawie

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Format Urządzenia i Montaż Przemysłowe

Sagsøgt: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Betyder den omstændighed, at det personelle anvendelsesområde for artikel 14, stk. 2, første punktum i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet⁽¹⁾ relaterer til en »person, der normalt har lønnet beskæftigelse på to eller flere medlemsstatsers område« — om hvem det i litra b), i denne bestemmelse videre præciseres, at det drejer sig om en person, der ikke falder ind under litra a) — i tilfælde, hvor en arbejdstager på grundlag af et arbejdsforhold er beskæftiget af en (og samme) arbejdsgiver,